

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3373/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић, Весне Субић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Симић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ..., Општина ... и ВВ из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Радисављевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4690/19 од 01.10.2020. године, у седници одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4690/19 од 01.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4690/19 од 01.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 20811/16 од 07.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је завештањем оставиоца покојног ГГ, бившег из ..., сачињено у форми судског завештања пред Четвртим општинским судом у Београду дана 26.12.1985. године, које је проглашено пред Првим основним судом у Београду дана 24.02.2015. године у предмету О 1723/14, повређен нужни део тужиле. Ставом другим изреке, утврђено је да тужила, као законски наследник оставиоца, покојног ГГ бившег из ..., по основу права на нужни део, стиче право наслеђа на имовини оставиоца у висини $\frac{1}{4}$ његове целокупне заоставштине, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом трећим изреке, утврђено је да заоставштину покојног ГГ, бившег из ..., чини право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ идеалног дела на стану број .. у ..., површине 58м² на к.п.бр. ..., на ... спрату, по структури једноипособан са лођом, уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., по основу стицања у браку са сада покојном ДД, бившом из ..., што су тужени дужни признати и трпети. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле па је утврђено да је она, као нужни наследник оставиоца, покојног ГГ, стекла право својине и то: са

уделом од 1/8 идеалних делова на стану број .. у ... у Улици ... број .. површине 58м² на к.п.бр. ..., на ... спрату, по структури једноипособан са лођом, уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., што је тужени ВВ дужан признати и трпети да тужила ово своје право упише у јавним књигама када се за то стекну законски услови; са уделом од 1/4 идеална дела на к.п.бр. .. „Виногради“ виноград II класе од 2ара 95м² на к.п.бр. .. село ..., II класе површине 18ари 14м², на њиви друге класе „ЂЂ“ површине 14ари 46м² и на к.п.бр. .. К.О. ... све уписано у ЛН .. К.О. ..., а што је тужени ББ дужна признати и трпети да тужила ово своје право упише у јавним књигама када се за то стекну законски услови; са уделом од 1/8 идеалних делова на к.п. .. К.О. ... број зграде 1 „ЂЂ“ .., земљиште под зградом – објектом, површине 80м², број зграде 2 „ЂЂ“ земљиште под зградом – објектом површине 30м², уписани у ЛН .. К.О. ..., а што су тужени дужни признати и трпети да тужила ово своје право упише у јавним књигама када се за то стекну законски услови. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се за удео од 1/8 идеалних делова на стану број .. у ... у Улици ... број .. површине 58м² на к.п.бр. .. на ... спрату, по структури једноипособан са лођом, уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., редукује Уговор о доживотном издржавању који је тужени ВВ закључио са покојном ДД, оверен пред Трећим општинским судом у Београду под бројем ЗР 182/03 од 17.03.2003. године, што би тужени ВВ био дужан да призна и трпи, као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени ВВ да јој исплати на име накнаде закупнине за неосновано коришћење 1/8 идеалних делова стана број .. у ..., у Улици ... број .. површине 58м² на к.п.бр. .. на ... спрату по структури једноипособан са лођом, уписан у ЛН бр. .. К.О. ..., износ од 263.982,52 динара, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног месечног износа, па до исплате, као неоснован. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да солидарно тужили накнаде трошкове парничног поступка у износу од 162.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом осмим изреке, обавезана је тужила да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 10.687,50 динара. Ставом деветим изреке, тужила је ослобођења плаћања трошкова поступка на име судских такси за тужбу, пресуду и жалбу против пресуде.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 4690/19 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбио жалбе тужиле и тужених као неосноване и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 20811/16 од 07.02.2019. године, у ставовима првом, другом, трећем, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 20811/16 од 07.02.2019. године, у ставовима четвртном, седмом и осмом изреке и у том делу предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужиле. Трошкове ревизијског поступка су тражили опредељено.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе. као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени законски разлози за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној, пошто не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе нити новог тумачења права. Предмет тражене правне заштите је редукација Уговора о доживотном издржавању и накнада штете сувласнику на име изгубљене користи у виду закупнине за сувласнички удео на стану. О тим захтевима тужиље, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда пошто Закон о наслеђивању не прописује могућност редукације уговора о доживотном издржавању. Право сувласника на накнаду штете по основу измакле користи у односу на сувласника који је искључиво користио заједничку ствар, на основу одредбе члана 39. Закона о основама својинско правних односа, зависи од чињеница о савесности односно несавесности туженог сувласника утврђених у сваком конкретном случају.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке, донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и накнаде штете тужила је суду поднела 01.07.2016. године а вредност предмета спора је 1.092.000,00 динара односно 8.857,65 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско правни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано и неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке, донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка туженима нису признати пошто одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, сходно одредби члана 154. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу трећем изреке донео на основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**